

Обпалені Чорнобилем

14 грудня в Україні відзначається День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Цей день визначено Указом Президента України № 945 від 10 листопада 2006 року.

Відзначається щорічно 14 грудня у день закінчення будівництва саркофага над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС.

По суті, це була перша серйозна та важлива перемога над зловісним атомом, який вирвався з-під контролю людини.

Аварія, що сталася в квітні 1986 року на четвертому енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції, стала однією з найбільших катастроф в історії людства.

Для того, щоб ця катастрофа була приборкана, тисячі наших співвітчизників ризикували своїм життям, щоб захистити Україну, захистити Європу від трагедії, яка відбулася.

Вони рятували людство від ще тяжчих наслідків вибуху практично голими руками. Усі вони отримали високі дози радіації. Десятки тисяч з них смертельні. Такою ціною вдалося врятувати світ від ще серйознішої катастрофи – сильного водневого вибуху на місці зруйнованого реактора.

І до кінця травня таки вдалося загасити реактор. А до листопада 1986 р. залити бетоном так званий саркофаг. Учасники тих подій із жахом згадують: палало так, що плавився бетон...

Офіційно жертвами чорнобильської аварії в 1986 назвали 2 тисячі людей. Хоча насправді її радіація зачепила мільйони. І дотепер так ніхто і не знає всіх її згубних наслідків.

Паралельно в радіусі 30 кілометрів навколо ЧАЕС, у так званий зоні відчуження, відселили майже 2,5 мільйони людей.

За роки, що минули, ми всі пройшли складний шлях усвідомлення і переосмислення того величезного комплексу проблем, який пов'язаний з використанням високих і, нерідко, небезпечних технологій. Незмінним залишається лише одне – найглибша повага до людей, які закрили собою світ від атомного лиха, що вирвалося зі зруйнованого четвертого блоку ЧАЕС. Їхній подвиг неможливо переоцінити – як не можна переоцінити значення того, що вони зробили. Їхній героїзм, патріотизм і професійна майстерність перевірені часом.



Ми не маємо права забувати про самопожертву ліквідаторів аварії на ЧАЕС, які пройшли через усі кола ядерного пекла. Багато з цих людей не дожили до теперішніх днів задля збереження життя і здоров'я майбутніх поколінь.

Якщо у 90-х рр. спискова кількість чорнобильців лише на Коломийщині становила біля 900 осіб, то тепер – удвічі менше. Багато тих, хто мав статус дитини-чорнобильця уже виросли, перетнувши 18-річну межу, виключені зі списків, багато хто – інваліди різних груп, а багато уже відійшли в заобрій. За цей час на Коломийщині померли 124 чол.

У Коломиї діє громадська організація інвалідів «Союз Чорнобиль України», яку очолює Віктор Познік.



Підготувала Руслана Ониськів
провідний бібліограф